

భి సా రి క

శ్రీ మ తి ఎ. పే రి ం కు మూ రి గారు

అది శ్రావణబహుళ అమావాస్య. ఆకాశ మంతా మేఘు వృతమయింది. కన్ను చించు కొన్నా కనుపింపని కారు చీకటి లోకాన్నంతా కప్పింది. వాయువు ప్రచండగతిని వీచడం ప్రారంభించింది. మధురానగరి దీపికలన్నీ వాయుదేవుని పాదాక్రాంతులవు తున్నాయ్.... ప్రకృతే గర్జిస్తే ఆధాటికి ఓర్వగల శక్తి మానవున కే లేదేమో!...

కోలుగోడ నీడలో చలిచే ఒణకే దేహాన్ని ముడుచుకొని నిద్రిస్తున్నాడు ఉపగుప్తుడు. అత డొక పరివ్రాజకుడు. దేశ ద్రిమ్మరి.

హఠాత్తుగా ఏదో పాదం అతని శిరస్సుకు తగిలింది. అందెల ధ్వని చెవినడ ప్రతిధ్వనిస్తోంది. ఉల్కివడి లేచి చూచాడు ఉపగుప్తుడు.

తేజోవంతమైన ఆయన సేత్రాలు ఎదుట నున్న వాసవదత్తపై పడ్డాయ్. వాసవి మధురా నగరిలో ప్రఖ్యాత నర్తకి. నిండు యవ్వనంతో తొణికిసలాడే ఆమె శరీర లావణ్యం దేహాన్ని కప్పిన పాము కుబుసములాంటి చీనాంబరం లోంచి తొంగి చూస్తోంది. తీర్చి దిద్దిన తిలకం ఆమె వదనార విందానికి వింతకాంతి నిచ్చింది. మదనోత్తేజకమైన చూపుల బరపుతూ నానా విధాభరణాలకృతయై ప్రియుని కలసికొనడానికై పోతూంది. ఆ తరుణి పరివ్రాజకుని సుందర వదనంలో పారలొకీక శాంతి కాంతులను గాం

చింది. ముందునకు వంగి ఆతని హస్తాన్ని తన చేతితో స్పృశిస్తు “క్షమించండి! చీకటిలో నా కాలు మీ శిరోభాగానికి తగిలింది. మీకీ కటిక గాతిపై నిదుర తగదు. మా గృహానికేతెంచి సుఖ తల్పం మీద శయనించి నా గ్మహం పావనం చెయ్యండి” అంది లజ్జాపూరితవదనయై.

పరివ్రాజకుడు చిరునవ్వు నవ్వి “సుందరీ! నీ ఆహ్వానానికి కృతజ్ఞుడను. కాని తగిన సమయ మింకా ఆసన్నంకాలేదు. సమయము రాగానే తప్పకుండా వస్తాను. నీ దారిని పోయి పని చూచుకో” అన్నాడు.

ప్రకృతి ఘోకరించింది. మెఱుపు తీవెల సాయంతో వాసవదత్త నిజప్రియ సందర్శనానికై చనుదెంచింది.

* * *

సంవత్సరం అయింది, వసంత సంధ్యాకాలం. నగరంలోని నగారాలు ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయ్! కోకిల కూహు కూహు నాదాలు, నెమళ్ళ నాట్యాలు ఋతురాజుకు శోభను తెస్తున్నాయ్. ఆనాడు నగర వాసులందరూ పుష్పీత్నవానికని ఆ రామసీమలకు వెళ్ళారు ఊరి వెలుపలకు. తూర్పున చంద్రోదయం ప్రారంభించింది. పశ్చి మాన్ని వివిధవర్ణాలతో మనోహరంగా సూర్యా స్తమయం. మండమలయ మారుతాలు పూల

ర వీ ం ద్రు ని అ ను స రి ం చి

అ భి సా రి క

తోటలనుండి రాజమందిరాలలో ప్రవేశిస్తున్నాయ్!

సన్యాసి ఉపగుప్తుడు నగర బాహ్యునికి వెళ్ళాడు. అది భగవన్నియుక్త సంకేత రౌత్రి కాబోలు!

అది మాలవల్లె. ఇండ్లు కొద్దిగా ఉన్నాయ్ చుట్టూ మురికి కాలవల కందకాలతో ఓపాడు గృహంలో ఒక చాపమీద వాసవదత్త పడి ఉంది. శరీర లావణ్యం నశించి రోగ భూయిష్ట దుర్గంధ భరితమయింది. బంధుగులు, ప్రియులు ధన సౌందర్యాల వెనక వెంబండిచారు. వాడిన పువ్వును పూజించే మూర్ఖుడెవరూ!

ఉపగుప్తుడు దగ్గరగావెళ్ళి ఆమె శిరస్సును తన తొడపైకి తీసికొని ఉద్ధరిణితో జారీలోని

నీరు పోసాడు. అతని నయనాల్లోని కారుణ్య రేఖలు ఆమె వదనం మీద ప్రతిబింబిస్తున్నాయి. మహాత్ముల స్పర్శవల్లే పాపాలు పటాపంచలవు తాయి. ఆమెకు ఇంతి లభించింది. మెల్లగా కన్నులు విప్పి మూలుతూనే “నా బాధలనుండి రక్షించిన ఈ ఉదారహృదయులెవరూ? నేనంత నోచుకొన్నానా!”

సహజ స్నేహపూరిత స్వరంతో “నేనూ పరివ్రాజకుడను, వాసవదత్తా! సమయమరు దెంచిందని ఏతెంచాను.” అన్నాడు ఉప గుప్తుడు.

ఆమె కనులు బాష్పపూరితాలయ్యాయి. కోయిల పంచమ స్వరంతో ఆలాపిస్తోంది ప్రకృతి గీతాన్ని.

సంక్రాంతి లక్ష్మి

హేమంత ఋతురాజు హేలాగతిఁ జూచి
 జనులెల్ల చలితోడఁ సందడింప
 తూర్పు కెంజాయ సొంపులు దిద్ది తీర్చుచు
 పద్మబాంధవుఁ డదే బయలు దేర
 బాలిక లెల్లడ ప్రాంగణంబుల రంగ
 వల్లుల, గొబ్బి పూజల నొనర్చ
 క్రొత్త యల్లుండ్రను గొనివచ్చు వేడుక
 నత్తవారిండ్ల సందడి పహింప
 దేవళంబుల మేళముల్ తేజరిల్ల
 పంటలతో పచ్చగానిండి భారతీయ
 లక్ష్మివై వచ్చితమ్మ! సంక్రాంతి లక్ష్మి
 మంగళములమ్మ! నీకు మా వందనములు.
 —క్రీ భాషాప్రవీణ అయ్యగారి రాఘవమ్మగారు